

rådene beføjelser, som måtte gøre det nærliggende tillige at give amtskommunerne en subsidær mulighed for at gøre brug af primærkommunernes rettigheder efter reglerne om tilbudspligt, må spørgsmålet om eventuel ændring af disse regler tages op til overvejelse.

Spørgsmål 4:

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte skrivelse af 7. maj 1969 fra de kommunale sammenslutninger (optrykt som bilag 4).

Svar:

Lovforslagets regler er primært udformet med henblik på behovet for byggemodnet jord i de egentlige byudviklingsområder.

Såfremt man udvider det geografiske anvendelsesområde for tilbudspligten som foreslået af de kommunale sammenslutninger, vil man herved lægge tilbudspligt på ejendomme i en række områder, hvor byudviklingen må formodes at blive så svag, at et tilstrækkeligt udbud af byggemodne grunde kan etableres uden pålæg af tilbudspligt.

Det er i øvrigt hensigten at anvende den ved forslaget § 1, stk. 2, omhandlede adgang for indenrigsministeren til at udvide anvendelsesområdet for tilbudspligtsreglerne i alle tilfælde, hvor der foreligger mulighed for, at tilbudspligten kan bidrage til en hensigtsmæssig byudvikling inden for rammerne af de herfor lagte og godkendte planer.

Spørgsmål 5:

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte henvendelse af 19. maj 1969 fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl (optrykt som bilag 5).

Svar:

Til de af Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl i skrivelse af 19. maj 1969 fremsatte bemærkninger til de enkelte bestemmelser i forslaget til lov om tilbudspligt bemærkes følgende:

a. ad lovforslagets § 1, stk. 1, 2. pkt.

Erhvervsrådet er af den opfattelse, at bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 1, 2. pkt., tilstår kommunerne ekspropriations-

ret efter reglerne i lovforslagets § 4. Det må heroverfor anføres, at bestemmelsen i § 1, stk. 1, 2. pkt., alene angiver det formål, hvortil kommunerne kan erhverve ejendomme i medfør af reglerne om tilbudspligt, nemlig til fremme af en hensigtsmæssig byudvikling. Bestemmelsen giver ikke kommunen nogen ret til at forlange ejendommen overdraget til sig, men henviser om fremgangsmåden for kommunens erhvervelse og om kommunens beføjelser til lovforslagets § 4, hvoraf det fremgår, at kommunen ikke kan kræve en tilbudt ejendom overdraget til sig, medmindre kommunen accepterer ejerens tilbud. Heller ikke hvor ejeren af en ejendom har begæret taksation, er han forpligtet til at overdrage ejendommen til kommunen til taksationssummen.

b. ad lovforslagets § 3, stk. 2 og 3.

Af hensyn til konsekvenserne ved at udvide kredsen af organisationer, der udpeger medlemmer af det i § 3, stk. 2, omhandlede nævn, forekommer det betænkeligt at lade erhvervsrådet få adgang til at blive repræsenteret i nævnet eller til at udpege en repræsentant i forening med De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

c. ad lovforslagets § 4.

Efter lovforslagets § 4 har en kommune 3 muligheder for reaktion over for ejerens tilbud. Kommunen kan acceptere ejerens tilbud, fremsætte modtilbud eller afslå tilbuddet uden at fremsætte modtilbud. I sidstnævnte tilfælde kan ejeren inden for en periode af 8 måneder efter tilbuddets afgivelse frit afhænde ejendommen til anden side. For så vidt erhvervsrådet imidlertid måtte mene, at kommunens fremsættelse af modtilbud kan være en henholdende foranstaltning, må det heroverfor fremhæves, at kommunen ved at fremsætte modtilbud sætter ejeren i stand til at begære taksation og derefter forlange ejendommen overtaget af kommunen til taksationssummen. Baggrunden for fremsættelsen af modtilbud vil derfor være, at kommunen er interesseret i at erhverve ejendommen, men finder den af ejeren forlangte pris for høj eller andre vilkår for ugunstige.

Når der i såvel stk. 1 og stk. 2 i § 4 er fastsat en frist på 6 uger for kommunal-